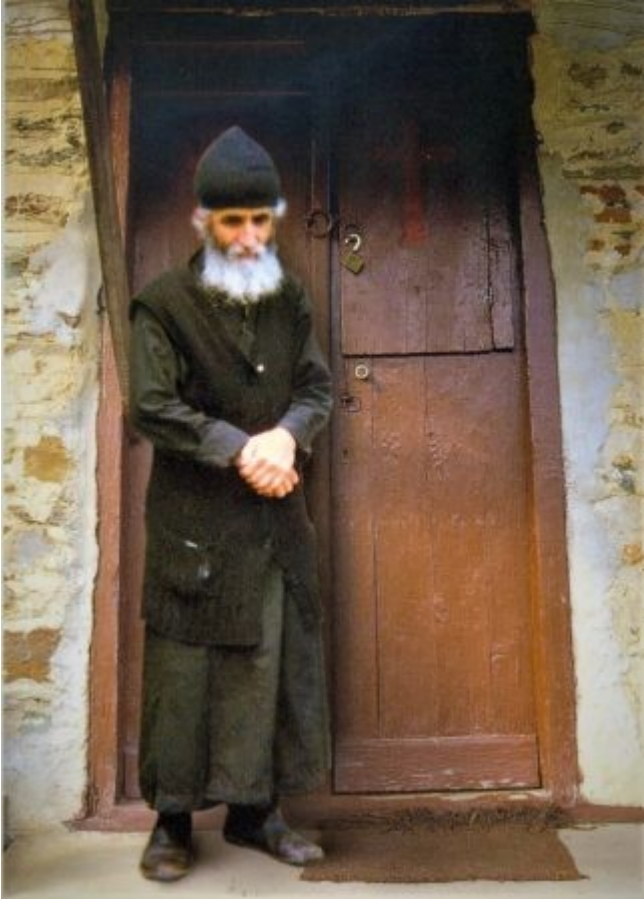

Η πνευματική ορφάνια και ο πάστορας που έγινε Ορθόδοξος!

Ένας ιερέας, που υπηρετεί χρόνια την Εκκλησία του Χριστού μας στην Αμερική, αποφάσισε κάποτε να επισκεφτεί το Άγιον Όρος και συγκεκριμένα τον γέροντα Παΐσιο. Μαζί του είχε εκδηλώσει την επιθυμία να ‘ρθει και ένας προτεστάντης πάστορας.

Ο Γέροντας τους υποδέχτηκε γεμάτος καλοσύνη. Τους κέρασε λουκούμι και κρύο νερό και κάθισε κοντά τους. Πέρασαν μερικά λεπτά κι ο προτεστάντης πάστορας άνοιξε συζήτηση για τα άγια λείψανα. Ισχυριζόταν ότι όλα τα οστά των ανθρώπων είναι ίδια και ότι δεν πρέπει κάποια να τα ξεχωρίζουμε και να τα προσκυνούμε. Τότε ο Γέροντας με πάρα πολύ καλό τρόπο του λέει:
– Δεν είναι έτσι όπως τα λες, γιατί, να, χτες είχε έρθει εδώ ένας πατέρας κι είχε φέρει μαζί του το γιο του, που είχε κωφό και άλαλο δαιμόνιο και δεν μιλούσε ποτέ, καθόλου. Εγώ κάποια στιγμή μπήκα μέσα στο κελί μου, για να φέρω ένα μικρό λείψανο, δάχτυλο, του Αγίου Αρσενίου, που έχω.

Όταν το πήρα στα χέρια μου, μέσα στο κελί, χωρίς να με βλέπει κανείς, τότε έξω στην αυλή το δαιμονισμένο άλαλο παιδί άρχισε να κραυγάζει:

– Μη, θα με κάψει!

Όταν, λοιπόν, βγήκα και το σταύρωσα με το λείψανο του Αγίου, το παιδί έγινε καλά, κι από ‘κείνη

την στιγμή και μετά μιλά και είναι μια χαρά!

Βλέπεις, δεν σου μιλάω θεωρητικά, αλλά έχω και μεγάλη πείρα από πάρα πολλές τέτοιες περιπτώσεις. Κοιτάζει ο Γέροντας τον προτεστάντη πάστορα με 'κείνο το εξαγνισμένο, το πλημμυρισμένο από καλοσύνη βλέμμα του και συνεχίζει:

– Θα σου πω κάτι, δεν θέλω όμως να με παρεξηγήσεις, επειδή δεν το λέω από υπερηφάνεια, αλλά από ταπείνωση κι αγάπη. Εμείς έχουμε την Παναγία ως μητέρα μας, ενώ εσείς είστε σαν ορφανά, δίχως μητέρα, γιατί δεν Την δέχεστε.

Όταν επέστρεψαν στην Αμερική και πέρασαν έξι μήνες από την επίσκεψή τους στον Γέροντα, ο πάστορας ομολόγησε ότι είχε έντονα αισθανθεί αυτήν την πνευματική ορφάνια και με τις ευχές του Γέροντα βαπτίστηκε ορθόδοξος.

Από το βιβλίο του Ιερομονάχου Χριστόδουλου Αγιορείτη «Σκεύος εκλογής».